

[Undervisningsministeren]

tage nye initiativer vedrørende de klassiske fag.

Noget andet er, at jeg – i lighed med spørgeren, tror jeg – kan være overordentlig bekymret over, at stadig færre unge vælger en solid fremmedsproglig uddannelse i gymnasiet. Desværre ser det igen i år ud til, at antallet af sproglige gymnasiaster, altså unge, der vælger det sproglige gymnasium, vil være stærkt vigende, men det kan vi jo ikke gøre noget ved gennem sprogene som sådanne, som spørgeren spørger mig om. Derimod må vi have en debat om problemstillingen i forbindelse med en drøftelse af hele gymnasiets indhold og struktur.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal gerne fortælle ministeren, hvorfor jeg rejser spørgsmålet nu – jeg har i øvrigt rejst det for nogen tid siden, jeg har faktisk ført en kampagne på dette område gennem længere tid.

Jeg har en voldsom bekymring for, hvad der sker, hvis faldet af personer i Danmark, der kan græsk og latin, fortsætter. Det er jo sådan, at 60–70 pct. af de ord, man bruger på fransk f. eks. – og på engelsk 60 pct. – er enten græsk eller latin. Græsk og latin er de videnskabelige sprog. Man kan ikke forestille sig en videnskabelig kommunikation uden dem. Men dertil kommer, at dansk er et sprog, man kunne næsten sige et bondsprog, der i sin tid blev fyldt ind i en ramme af latin. Det latinske sprog er det mest forbilledlige sprog at fylde andre sprog ind i og derved give dem en værdi.

Hvis den udvikling, som ministeren så rigtigt beskriver, fortsætter, står vi efter min opfattelse over for en række voldsomme problemer for det danske samfund om en række år. Ministeren vil være opmærksom på behovet for f. eks. at få nyoversat Det gamle Testamente med jævne mellemrum, efterhånden som generationerne skrider frem.

Jeg vil egentlig godt – vi skal ikke tage en diskussion om det her i dag – spørge ministeren, om hun deler den opfattelse, at vi faktisk skal til at føre en kamp for at bevare kendskabet til de klassiske sprog i Danmark. Det kan ske gennem bestemmelser om, at folk skal lære dem på visse trin. Det kan måske også ske på anden måde.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Som jeg gav udtryk for før, har jeg også en bekymring for de fremmede sprogs placering i gymnasiet, fordi så få efterhånden vælger dem. Og jeg har som klassisk-sproglig student også spørgerens kærlighed til græsk og latin. Men jeg er nødt til at bedrøve spørgeren med, at jeg ikke er sikker på, at det, at vi styrker græsk og latin, også styrker vore muligheder for at lære andre fremmede sprog. Jeg ved ikke, om jeg kan tage mig selv som parameter, men jeg er ikke sikker på, at mine franskkundskaber ikke havde haft bedre af, at jeg havde valgt det nysproglige gymnasium i stedet for, som jeg gjorde, det gamlesproglige gymnasium.

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan være enig med spørgeren i alle filosoferingerne på dette område. Men tilbage står, at der er en stærk tendens til, at unge i dag går i det matematiske gymnasium, ikke i det sproglige gymnasium. I et lille sprogområde som vores kan det på lang sigt blive en alvorlig sag, og derfor må vi alvorligt diskutere – og jeg mener altså, at det hører sammen med en debat om gymnasiets fremtid – hvordan vi sikrer vores befolknings høje niveau med hensyn til fremmede sprog.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Som tidligere meddelt udgår det som nr. 11 opførte spørgsmål (spm. nr. 416) til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. 431

12) Til undervisningsministeren af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Med hvilken begrundelse har ministeren besluttet, at akademikere ikke skal have lov til at påbegynde en videregående uddannelse?«

Skriftlig begrundelse

Der er med beslutningen om at udelukke akademikere fra fortsat uddannelse taget hul på en helt ny og diskriminerende form for adgangsbegrænsning. Det vil på lidt længere sigt få meget alvorlige konsekvenser for uddannelsesniveaet i Danmark, at der ikke